

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 790/00-4

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu 24. októbra 2000 predbežne prerokoval podnet E. P., bytom B., vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č. k. 4 K 304/99-94 o stanovení predbežného správcu konkurznej podstaty Stavebnému bytovému družstvu Bratislava II a takto

r o z h o d o l :

Podnet E. P. o d m i e t a pre nepríslušnosť na prerokovanie veci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 17.7.2000 doručené podanie E. P. (ďalej len „navrhovateľka“), bytom B., označené ako: „Sťažnosť proti rozhodnutiu č. 4 K 304/99-94 Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. 12. 1999 o stanovení predbežného správcu konkurznej podstaty Stavebnému bytovému družstvu Bratislava II“.

Podľa názoru navrhovateľky bol týmto uznesením, ktorým sa ustanovil predbežný správca, porušený čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) - základné právo vlastníť majetok. K porušeniu práva vlastníť majetok (byt) došlo podľa

navrhovateľky tak, že predbežný správca pozastavil prevody bytov do vlastníctva nájomcov (vrátane navrhovateľky), ku ktorým malo dôjsť na základe zákona. Z obsahu podnetu ďalej vyplynulo, že navrhovateľka podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov požiadala Stavebné bytové družstvo Bratislava II o prevod družstevného bytu do svojho vlastníctva.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti je podľa čl. 130 ods. 3 ústavy oprávnený konať o podnetoch, ktorými fyzické alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd (tak ako sú uvedené v druhej hlave ústavy), len pokiaľ im ochranu neposkytujú žiadne iné orgány Slovenskej republiky prostredníctvom účinného právneho prostriedku nápravy dostupného navrhovateľovi. Pri predbežnom prerokovaní každého podnetu ústavný súd skúma jeho zákonom predpísané náležitosti upravené v § 20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ako aj ďalšie dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Medzi tie podmienky konania, ktoré ústavný súd skúma pri predbežnom prerokovaní každého podnetu, patrí aj príslušnosť na jeho prerokovanie a rozhodnutie, nakoľko podľa svojej stabilizovanej judikatúry na konanie a rozhodovanie o porušení základných práv fyzickej alebo právnickej osoby je oprávnený len vtedy, ak im ochranu neposkytujú všeobecné súdy alebo iné orgány. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní podnetu navrhovateľky zisťoval, či ochranu tomu základnému právu, porušenie ktorého namietala (vlastnícke právo podľa čl. 20 ústavy), neposkytujú všeobecné súdy, a zistil, že tomu tak je. V prípade navrhovateľky totiž ide o občianskoprávny nárok na uzavretie zmluvy o prevode vlastníctva k bytu, ktorý je vynútiteľný aj v sporovom konaní pred všeobecným súdom za predpokladu, že bytové družstvo odmietne do dvoch rokov od podania žiadosti o prevod vlastníctva k bytu uzavrieť takúto zmluvu.

Na existenciu tohto nároku navrhovateľky nemá žiaden vplyv ani zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, ani konanie o konkurze bytového družstva a samozrejme ani úkony predbežného správcu, ktorý svojimi úkonmi podľa zákona č. 328/1991 Zb. nemôže vylúčiť dôsledky zákona č. 182/1993 Z. z.

Ani na súdne uplatnenie tohto nároku nemá žiadnu relevanciu ustanovenie predbežného správcu. Vyplýva to z ustanovení § 9a až 9c zákona č. 328/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, v ktorých sú upravené účinky ustanovenia predbežného správcu, jeho postavenie, práva a povinnosti, ku ktorým však nepatrí oprávnenie a povinnosť tohto správcu neuzavrieť zmluvu o prevode vlastníctva k družstevnému bytu.

Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľka si ochranu svojich nárokov môže uplatniť v konaní pred všeobecným súdom, a nie v konaní pred ústavným súdom. Nakoľko ochranu základnému právu podľa čl. 20 ústavy, porušenie ktorého navrhovateľka namietala, jej poskytujú všeobecné súdy, a nie ústavný súd v konaní o podnete podľa čl. 130 ods. 3 ústavy, bolo treba jej podnet po jeho predbežnom prerokovaní odmietnuť pre nepríslušnosť ústavného súdu na prejednanie veci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. októbra 2000